

Nåd vare med er och frid från Gud, vår Far, och Herren Jesus Kristus!

I går fick vi glädjas över att döden mötte sin överman när Jesus uppstod ur sin grav. I dag får vi se hur den uppståndne överbevisar sina lärjungar om att han verkligen har uppstått. Låt oss be att det får bli en verklighet och en kraftkälla också för oss.

Bön: Käre Herre Jesus, du vår uppståndne Frälsare! Öppna våra ögon så att vi ser dig i Skriften, så som du öppnade Emmausvandrar- nas ögon, och tänd du en eld i oss så att din kärlek blir synlig också genom oss. Det ber vi om i ditt eget namn. Amen.

Temat i dag är: *Vandringen med den Upp- ståndne*. Jag ska hämta inslag för predikan från alla tre texter som vi har läst i dag.

Hos 13:14

Apg 10:34,36–41 (Petrus tal i Cornelius hus)

Luk 24:13–35 (Emmausvandrarerna)

1. Profeten Hosea

Hosea skriver (13:14):

Från dödsrikets våld ska jag friköpa dem, från döden ska jag återlösa dem.

Det är Herren som talar, Herren Gud. Han berättar via sin profet om varför Jesus måste komma till världen. Han kom till en hemsk verklighet, till en värld som hade fallit i synd och som flödade av ondskan. Precis till den värld som vi ser runt omkring oss, med ondskan i mångfald, med lögn och falskhet. Han tvingades verkligen gå igenom döds-kuggans dal. Påsken är en manifestation av denna kontrast mellan dödens rike och livets, uppståndens verklighet.

Vi ser den här ondskan redan från Bibelns början. Mordet på Abel var det första avtrycket av synden. Sedan berättas om Lemek (1 Mos 4:19, 23), i den sjätte generationen efter Adam, att han tog sig två hustrur, Ada och Silla. Till dem sa Lemek:

Ada och Silla, hör på mig! Ni Lemeks hustrur, lyssna till mina ord: Jag dödar en man för ett sår och en ung man för ett blåmärke. Om Kain blir hämnad sju gånger, blir Lemek det sjuttiosju gånger.

Och så tilltog ondskan alltmer, i Lemeks spår med hämnd och mord. Gud måste utplåna den dåvarande världen genom syndaflo- den. Han säger till Noa, den rättfärdige som sparades från förödel- sen (1 Mos 6:13):

Jag har bestämt mig för att att göra slut på allt levande, för jorden är full av våld på grund av dem.

Men Noa skonade han tillsammans med hans hustru, hans tre söner och deras hustrur. För han hade ju på syndafallets dag lovat en avkomma till Adam som skulle krossa ormens huvud. Och det löftet stod han fast vid. Han sparade Noas familj, och han utsåg senare Abraham till den som skulle bli stamfar för Frälsaren.

Men ändå kom ondskan tillbaka. Det utvalda folket, Abrahams, Isaks och Jakobs efterkommande, var olydigt, det var hårdnackat. Gud måste straffa dem när de övergav Herren, så som han hade hotat. Profeten Hosea hör till de redskap Gud använde för att uttala sin dom över synden. Men Herren skulle inte helt överge dem. Han skulle friköpa dem från dödsrikets våld, och det fick Hosea också vittna om. För Guds plan gällde fortfarande (Joh 3:16):

Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv.

Gud måste sända sin Son för att frälsa den onda världen. Han måste friköpa människorna från dödsrikets våld. Därför försköt inte Gud sitt folk, som han hade utvalt bland alla andra folk, även om de var olydiga. Han visade dem barmhärtighet genom att sända profeter till dem för att tala dem till rätta och omvända dem från deras onda väg. Profeterna visar på Messias, som Gud ska sända för att frälsa världen. Han vill ingen syndares död, utan att syndaren omvänder sig och får leva.

Men ondskan har drabbat också oss. Och också vi behöver omvändas, så att vi vänds från att leva med ryggen mot Gud till att se vår Frälsare som gått i döden för oss.

Vi behöver likt Hoseas åhörare lyssna till Herrens ord. Där får vi besked om att återlösningen från döden är verkställd. Där får vi höra att Jesus betalt för alla våra synder, att han har

uppstått ur sin grav som kvitto på att vi är frikända och får vila i det som Jesus gjorde. Men där får vi också veta att den som föraktar Jesus och det som han har gjort ska straffas med att tillbringa evigheten med djävulen. Därför är det så viktigt att lyssna.

2. Petrus tal i Cornelius hus

En tid efter pingsten blev det svåra förföljelser mot församlingen i Jerusalem. Petrus reste runt i kuststäderna Lydda och Joppe (kallas nu Jaffa och är del av Tel Aviv). Där blev han sänd av Anden till den romerska officeren Cornelius, som bodde i garnisonstaden Caesarea, två dagsresor norrut. Här skedde det märkliga, att en hednisk man blev kallad till Jesu lärjunge. Efter att Petrus hade avslutat sin predikan, som ledde till liknande manifestationer av Anden som på pingstdagen, blev Cornelius döpt tillsammans med sina släktingar och vänner som han hade kallat samman inför Petrus besök.

Så här predikade Petrus:

Ni känner till det som har hänt i hela Judeen, med början i Galileen efter dopet som Johannes förkunnade: 38 hur Gud smorde Jesus från Nasaret med den helige Ande och kraft. Han gick omkring och gjorde gott och botade alla som var i djävulens våld, för Gud var med honom. 39 Vi är vittnen till allt som han gjorde både i judarnas land och i Jerusalem.

De hängde upp honom på trä och dödade honom, 40 men Gud uppväckte honom på tredje dagen och lät honom visa sig.

Petrus beskriver i sitt tal i Cornelius hus vad Jesus hade gjort. Cornelius var en hednisk officer som fruktade Gud. Han bad till den Gud som hade utvalt judafolket till sitt folk, men han var inte en av dem. Gud utvalde honom för att demonstrera hur Gud vill frälsa också hedningarna, dem som inte hörde till det utvalda folket i GT. För honom och alla i hans hus berättar Petrus om Guds frälsningsplan.

Petrus hade genom Andens ledning fått insyn i Guds frälsningsväg, som dittills varit dold. Paulus beskriver den vägen som en hemlighet. Ef 3:5f:

I forna generationer var den inte känd för människor så som den nu har uppenbarats genom Anden för hans heliga apostlar och profeter: att hedningarna har samma arv som vi, tillhör samma kropp och har del i samma löfte i Kristus Jesus genom evangeliet.

På den här grunden kunde Petrus och Paulus predika evangeliet om den uppståndne Frälsaren för hedningarna. Därför har också vi i den yttersta Norden fått del av denna hemlighet, vi har fått bli inympade i Guds heliga olivträd, det som vi kallar Kristi kyrka. Det här var inte känt i tidigare generationer, skriver Paulus. Gud måste överbevisa Petrus genom ett dubbelt under: Cornelius fick en uppenbarelse att han skulle sända bud efter Petrus till Joppe, och Petrus fick se en syn där djur av alla möjliga slag kom ner på en duk från himlen. Där fanns sådana djur som judarna ansåg orena, som de hade fått lära sig av Mose, men en röst sa att han skulle slakta och äta. Petrus protesterade, men tre gånger fick han samma order. Och han fick varje gång höra (Apg 10:15):

Vad Gud har förklarat för rent ska inte du kalla orent.

Först efter det förstod Petrus att synen avsåg ett andligt sammanhang. Det insåg han när han i samma stund blev kallad till Cornelius, och sändebuden berättade hur han hade fått besked att kalla på Petrus. Det var en underbar berättelse, som Gud använde för att lära Petrus denna nya hemlighet. Ingen människa på jorden ska anses ohelig, för Jesus har lidit och dött för alla, och han har uppstått som bevis för att en evig rättfärdighet har uppenbarats över alla människor, för hedningen Cornelius lika väl som för dig och mig. Ingen synd, som inte han förlåter, nu är allt uppklärat, och det har Jesus bevisat genom sin uppståndelse.

3. Emmausvandrarna

Dagens evangelium berättar om två av Jesu lärjungar som på påskdagen är på väg till Emmaus, en by inte långt från Jerusalem. De är fyllda av dystra tankar. De är gruvligt besvikna. De hade trott att Jesus skulle vara Mes-

sias, befriaren, och kungen som skulle sätta sig på Davids tron. Men nu är han död.

Så kommer Jesus själv vandrande och hinner ikapp dem. Men de känner inte igen honom. De tycker det var mycket märkligt att deras nya sällskap inte hade hört vad som hade skett, det som hela Jerusalem talade om. De klagar över att deras hopp hade gått om intet.

Jesus måste påpeka för dem hur tröga de har varit att ta till sig Skriftens ord. Så inleder han ett bibelstudium. Han berättar hur allt som står skrivet handlar om honom. Han börjar med Moseböckerna, Lagen. Också där finns han med. Kanske han talar om Isak och Josef. Sedan lyfter han fram profeterna och visar hur de har sett honom långt i förväg. Säkert tar han upp Jesaja och förklarar vad det som vi kallar Jesaja 53 skriver om honom: hur teleningen, rotskottet ur torr jord, den späda plantan skulle bli föraktad och övergiven av människor, men hur han bar människornas sjukdomar och smärtor. Han berättar hur Jesaja såg att han skulle bli ställföreträdaren, som skulle lida i stället för syndarna. Och han berättar också hur han skulle uppstå på tredje dagen. När Petrus predikade på pingsten hade han förstått det, för han citerade Ps 16 där David säger (Apg 2:27):

Även min kropp får vila i trygghet att du inte lämnar min själ åt dödsriket eller låter din Helige se förgängelsen.

Det är säkert inte så väldigt hög fart på vandringen, utan de stannar upp och lyssnar emellanåt till vad han förklarar. Och deras hjärtan börjar brinna.

Jesus använde judarnas Bibel, det som vi kallar Gamla testamentet, som bevis för att allt hade skett enligt Guds beslut långt i förväg. Och det utmynnar i att Jesus skulle uppstå. Det var höjdpunkten. Genom Skriftens ord tänds en låga i dem.

Så här använder Anden Skriften för att tända trons låga hos oss. Han vill tända oss och göra oss till brinnande vittnen om Jesus. Finns det något större än att få vara vittne om Jesu uppståndelse? Det är mycket mera värt att stå i Herrens tjänst än att söka efter fina tjänster med gott anseende och god lön. Det är mycket bättre använd tid än att spela dataspel och

bläddra i TikTok. Jesus vill att vi också ska vandra med honom och låta honom få lära oss vad Skriften säger om honom.

När bibelstudiet är slut känner lärjungarna det svårt att skiljas. De har kommit fram dit de skulle och det är snart kväll. På den tidens språk betyder det att solen har passerat middagshöjd och nu börjar sänka sig mot kväll. De ber att Jesus ska komma in till dem och stanna hos dem. Och han kommer gärna. Han kommer för att äta tillsammans med dem. När han bryter brödet, en uppgift som hör till husfaderns uppgifter, då känner de igen honom. Då ser de hans händer, hans genomstungna händer. Och trots sin tröghet och oförstånd inser de nu vem han är.

Men nu försvinner han. Han har nämligen en uppgift för de två. De förstår att de nu måste låta vittnesbördet gå vidare. De skyndar in till staden, och säkert går eller springer de nu ganska fort. Det var drygt en mil, och det kan de ha avverkat på en timme med full fart. De hittar de elva lärjungarna samlade och tillsammans med dem många andra. Det var sannolikt i samma sal där Jesus hade varit med apostlarna den sista kvällen. Nu fick de höra vittnesbördet om att Jesus hade visat sig för Simon, och de fick själva berätta om sina upplevelser.

Och så följer höjdpunkten: Jesus kommer själv till dem och övertygar dem om att det är han själv, genom att visa dem sina händer och fötter. Och än en gång hänvisar han till Skriften och ger dem uppdraget som också vi har fått överta (Luk 24:44–47):

Allt måste uppfyllas som är skrivet om mig i Mose lag, profeterna och psalmerna.

Det står skrivet att Messias ska lida och på tredje dagen uppstå från de döda, och att omvändelse och syndernas förlåtelse ska förkunnas i hans namn för alla folk.

Det budskapet ska vi sprida vidare! Låt det bli din käraste uppgift. Det kan det bli genom att Anden får tända sin eld i ditt hjärta. Och för det behöver du flitigt använda Skriften, lära dig bibelord, repetera katekesen:

... för att jag ska vara hans egen, leva under honom i hans rike, tjäna honom i evig rättfärdighet, oskuld och salighet, såsom han

har uppstått från döden, lever och regerar i evighet. Det är visst och sant.

Amen.

Lovad vare du Gud, och välsignad i evighet, som med ditt ord tröstar, lär, förmanar och varnar oss. Låt din Helige Ande stadfästa Ordet i våra hjärtan, så att vi inte blir glömska hörare, utan dagligen växer till i tro, hopp, kärlek och tålamod intill änden, och blir saliga genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.